

ВЕЋУ ЗА СТУДИЈЕ ПРИ УНИВЕРЗИТЕТУ У БЕОГРАДУ

Веће за Студије при Универзитету, Универзитета у Београду, на редовној седници одржаној 23. 3. 2026. године, изабрало је Комисију за преглед и оцену докторске дисертације под насловом **„Допринос мисли Лазе Костића историји идеје хармоније у српској науци и култури”**, коју је др Марија С. Докић реализовала и предала у оквиру програма мултидисциплинарних докторских студија Историја и филозофија природних наука и технологије, Студија при Универзитету, Универзитета у Београду, ментори: проф. др Слободан Перовић и проф. др Ненад Николић. У Комисију су именовани: проф. др Милан Попадић, редовни професор, Филозофски факултет Универзитета у Београду, проф. др Милан Алексић, редовни професор, Филолошки факултет Универзитета у Београду и проф. др Предраг Милосављевић, доцент, Факултет за образовање учитеља и васпитача.

Након прегледа и анализе приложене докторске дисертације, част нам је да Већу поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

ОСНОВНИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТКИЊИ

Кандидаткиња Марија С. Докић рођена је 31. 10. 1990. године у Шапцу. Основне академске студије Српског језика и књижевности уписала је 2009. године, а дипломирала 2013. године на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. На истом факултету уписала је 2010. године студије Филозофије, које је завршила 2015. године. Мастер студије Компаративне књижевности са теоријом књижевности завршила је 2015. године, а мастер студије Филозофије 2017. године, такође на Филозофском факултету у Новом Саду. Докторске студије Интердисциплинарних друштвено-хуманистичких наука уписала је 2016. године на Универзитету у Новом Саду, где је 2021. године одбранила докторску дисертацију под насловом

Естетицизам Лазе Костића, под менторством проф. др Саве Дамјанова. У оквиру Универзитета у Београду похађа мултидисциплинарне студије Историје и филозофије природних наука и технологије. Од 2018. до 2021. године била је ангажована као истраживач на пројекту *Језици и културе у времену и простору* на Филозофском факултету у Новом Саду. Аутор је више научних радова из области филозофије, естетике, књижевности и културолошких студија, и учесник бројних међународних научних скупова. Од 2024. године запослена је на Институту за политичке студије у Београду.

БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТКИЊЕ

М14 – Радови у међународним зборницима

1. Докић, Марија (2019). „Шилерово разумевање културе“. *Језици и културе у времену и простору*, VIII/2. Филозофски факултет у Новом Саду. ISBN 978-86-6065-543-(ФФ). COBISS.SR-ID 331205639. UDK 7.01: Schiller F. стр. 359–368.
2. Докић, Марија (2020). „Уметност као огледало идеје“. *Језици и културе у времену и простору*, 9. Филозофски факултет у Новом Саду. ISBN 978-86-6065-615-7. UDK 111.852 PLATON. стр. 87–97.
3. Dokić, Marija (2021). “The Riddle as a Thought-Induced Fate of Pavić and Nietzsche”. In *Where Our Languages and Cultures Meet and Mix: A View from Serbia*. Selected Papers from the Research Project *Languages and Cultures in Time and Space (2011–2019)*. Eds. Snežana Gudurić & Tvrtko Prčić. Faculty of Philosophy, Novi Sad. ISBN 978-86-6065-640-9. COBISS.SR-ID 33991177. pp. 53–64.
4. Докић, Марија (2020). „(Бе)смртна судбина полубога“. У: *Doomsday – Смрт*. ФИЛУМ, Крагујевац. ISBN 978-86-80796-67-3. UDK 821.14'02-13.09 Homeros. стр. 225–237.
5. Докић, Марија (2022). „Симетрија и хармонија као антагонистичке појаве и основно начело Лазе Костића“. *Језици и културе у времену и простору*, 10. Филозофски факултет у Новом Саду. ISBN 978-86-6065-719-2. UDK 7.013:821.163.41-1 Kostić L. стр. 107–117.

6. Докић, Марија (2025). „Архетип хармоније као први елемент креације и њена (анти)теза симетрија као други“. У: *Зборник радова са XIX међународног научног скупа*. ФИЛУМ, Крагујевац. Ур. Драган Бошковић и Часлав Николић. ISBN 978-86-6218-001-8.
7. Докић, Марија (2025). „Лаза Костић и хармонија као први елемент стварности“. У: *Зборник радова Педагошког факултета са научног скупа „Наука и настава данас“*. Ур. Љубо Шкиљевић. Бијељина: Педагошки факултет Универзитета у Источном Сарајеву. ISBN 978-99938-55-88-0.

M51 – Радови у водећим националним часописима

1. Докић, Марија (2019). „Загонетка као мисаона судбина Павића и Ничеа“. *Славистика*, XXIII/1. Славистичко друштво Србије; Филолошки факултет Универзитета у Београду. ISSN 1450-5061. COBISS.SR-ID 130380039. <https://doi.org/10.18485/slavistika.2019.23.1.22>. стр. 284–294.
2. Dokić, Marija (2025). “Celestial Mechanics and Harmony: Intellectual Currents Within Europe from Milanković to Kostić”. *Politička revija*. DOI: 10.5937/pr85-60553.

M70 – Докторска дисертација

1. Докић, Марија (2021). *Естетицизам Лазе Костића* (докторска дисертација). Филозофски факултет у Новом Саду. UDK 821.163.41.09 Kostić L.(043.3); 821.163.41:111.852(043.3).

M45 – Рад у националном зборнику

1. Dokić, Marija (2024). *Transcendence of the Idea of Historical Consciousness from Culture of Remembrance to the Reflection of National Consciousness and Identity*. In: *History and Cultural Memory*. Institute for Political Studies, Belgrade. ISBN 978-86-7419-396-9.

M13 – Монографија

1. Докић, Марија (2024). *Укрштај, симетрија, (с)мисао*. Институт за политичке студије, Београд. ISBN 978-86-7419-394-5.

M24 – Радови у међународним часописима

1. Dokić, Marija (2025). "The Mirror of the Absolute: Heroic Consciousness in the Age of AI". *Serbian Political Thought*. DOI: 10.5937/spm94-59858.
2. Dokić, Marija (2025). "Nietzsche's Political Philosophy as a Spiritual Response to the Upheaval of Modernity". *Serbian Political Thought*. DOI: 10.5937/spm92-59207.

M34 – Конференције и научни скупови

1. Докић, Марија (2018). „Анализа дискурса као место сусрета лингвистике текста и филозофије обичног језика“. *Језици и културе у времену и простору 8 – Сажеци*. Филозофски факултет у Новом Саду. ISBN 978-86-6065-480-1. стр. 29.
2. Докић, Марија (2019). „Платонова естетика“. *Језици и културе у времену и простору – Сажеци*. 16. новембар 2019. Филозофски факултет у Новом Саду. ISBN 978-86-6065-553-2. стр. 22–23.
3. Докић, Марија (2021). „Симетрија и хармонија као антагонистичке појаве и основно начело Лазе Костића“. *Језици и културе у времену и простору 10 – Сажеци*. Филозофски факултет у Новом Саду. ISBN 978-86-6065-640-9. стр. 42.
4. Докић, Марија (2023). „Костићево разумевање стваралаштва као одраза херојске свести“. *Зборник резимеа 13. научног скупа „Наука и настава данас“*. Универзитет у Источном Сарајеву, Педагошки факултет у Бијељини. ISBN 978-99938-55-81-1. стр. 22.
5. Докић, Марија (2023). „Хармонија као *fatum ultimum* Миланковића и Костића“. *Језици и културе у времену и простору 11 – Сажеци*. Филозофски факултет у Новом Саду. ISBN 978-86-6065-779-6. стр. 33.
6. Докић, Марија (2025). „Панк као егзистенцијални чин и филозофија пркоса и слободе“. У: *Књига сажетака XX међународног научног скупа „Српски језик, књижевност, уметност“ – White Riot*. Ур. Драган Бошковић. Крагујевац: ФИЛУМ. ISSN 3042-304X.
7. Докић, Марија (2025). „Слобода у огледалу и рефлексја илузорне воље“. *Језици и културе у времену и простору 12 – Сажеци*. Ур. С. Гудурић, А. Гемовић, Ј. Тодоровић. Нови Сад: Филозофски факултет. ISBN 978-86-6065-948-6. стр. 42.

8. Докић, Марија (2025). „Историја као дух целине: Хегел, Кнежевић и политичка космологија“. *Зборник резимеа XV научног скупа „Наука и настава данас“*. Универзитет у Источном Сарајеву, Педагошки факултет у Бијељини.
9. Докић, Марија (2025). „Када свет бива опажен: квантна теорија и филозофија ума у дијалогу“. У: *Наука, филозофија науке и научна методологија II*. Ур. Владимир Дрекаловић. Подгорица: Универзитет Црне Горе, Ректорат.

ПРЕДМЕТ И ПРОБЛЕМ ИСТРАЖИВАЊА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Предмет докторске дисертације се односи на филозофску мисао Лазе Костића, у оквиру које кандидаткиња сагледава његово разумевање хармоније као основног принципа стварности, историје и духовног развоја, али и као концепта који природно прожима научне, културне и метафизичке токовима свога доба. У раду се хармонија не третира искључиво као естетска категорија, већ преваходно као онтолошка вредност („сила“) која обликује космос, историјске процесе и структуру сазнајних појмова, чије се испољавање код Костића одвија у сталном односу са принципом симетрије и њеним антагонистичким, али нужним деловањем у односу на принцип хармоније. Дисертација разматра Костићев појам „укрштаја“ схваћеног кроз призму синтетичког принципа који измирује супротности и омогућава нови облик „читања“ стварности, показујући да је овај модел истовремено естетички, метафизички, историјски, научни и космолошки.

Проблем истраживања се огледа у недовољно познатом и проученом контексту принципа хармоније у делу Лазе Костића, и његовог доприноса разумевању поменуте идеје у историји српске и европске културе.

ЦИЉ И СВРХА ИСТРАЖИВАЊА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Циљ докторске дисертације односи се на целовитије сагледавање и позиционирање Костићеве мисли о хармонији у ширем контексту српске науке и

културе 19. века, али и у европској филозофској традицији која је обликовала његово разумевање света, од Платонове теорије идеја и Хераклитовог логоса, преко Хегелове дијалектике, до романтичарских концепција јединства природе и духа. Посебан нагласак стављен је на мултидисциплинарни карактер Костићевог промишљања, које природно прожима са историјом природних наука, математичким основама симетрије, раним научним идејама о еволуцији, космолошким моделима, другим савременим физичким парадигмама (квантна теорија и теорија хаоса). Дисертација указује да је Костићева мисао дубоко мултидисциплинарна и, уједно, да превазилази оквире књижевности и естетике, улазећи у дијалог са научним концептима који су обележили његову епоху, али, такође, који наговештавају и антиципирају одређене концепте савремене научне мисли. У том погледу, циљ овог научноистраживачког рада огледа се у разјашњавању разлога због којег Костић хармонију поставља као праначело стварности и историје. Као такав, принцип хармоније представља својеврсну сазнајну основу у односу на коју је уобличено и само Костићево филозофско дело и његова поезија, тј. начин на који Костић обликује разумевање духовног развоја човека, нације и уопште, космоса. Колегиница Докић у дисертацији истражује однос Костићеве мисли о хармонији са сличним идејама у делима његових савременика, нарочито Божидара Кнежевића, као и место хармоније у српској интелектуалној традицији 19. века. Кроз анализу начина на који Костић доводи у везу појмове симетрије, хармоније и укрштаја, дисертација усмерава ка томе да Костићев модел разумевања стварности представља јединствену филозофску структуру која спаја естетику, метафизику и историју идеја са природно-научним парадигмама и културним обрасцима свога доба.

У ширем смислу, циљ дисертације је да укаже да Костићева мисао о хармонији не представља само чинилац српске културне и научне баштине, већ и сазнајну вредност и мисаони конструкт који има потенцијал да се чита у светлу савремених научних и филозофских токова, као модел који обједињује материјално и духовно, историјско и космичко, рационално и поетско, односно који омогућава целовитије разумевање начина на који идеје обликују историју, науку, парадигматску основу и концепт стварности.

СТРУКТУРА И КРАТАК ОПИС САДРЖАЈА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација под насловом „Допринос мисли Лазе Костића историји идеје хармоније у српској науци и култури“, кандидаткиње Марије С. Докић представља концептуално и систематички заокружено истраживање из историје филозофске мисли и филозофије науке, конкретно мисли Лазе Костића о начелу хармоније, структурирано у више тематских целина, које прате развој његове идеје хармоније од биографског и културног контекста до сагледавања њених највиших метафизичких и космолошких домета. Дисертација је написана на српском језику на 220 страна компјутерски уређеног текста. Структуру рада чине следећа поглавља: *Биографија духа: Лаза Костић и његов пут ка Итаки хармоније* (стр. 1–5), *Хармонија као закон света: европска филозофска матрица* (стр. 5–21), *Историја као еманација идеје: Костић у дијалогу са савременицима* (стр. 21–27), *Хармонија као категорија историјске свести и духа времена* (стр. 27–32), *Теоријски модел укритија у контексту метафизике и савремене науке* (стр. 32–41), *Антиномије као механизми обликовања духовне и космичке стварности идеје* (стр. 41–51), *Космичка свест као огледало хармоније* (стр. 51–61), *Историја и хармонија као двојни облици спознаје* (стр. 61–67), *Феникс хармоније: модерне интерпретације Костићеве естетике* (стр. 67–80), *Симетрија и хармонија као динамички принципи естетичке структуре* (стр. 80–84), *Апсолутна идеја у контексту идеалистичке традиције и Костићеве мисли* (стр. 84–89), *Историја и бесконачност у структури хармоније* (стр. 89–100), *Телос духа: идеја као кретање ка будућности* (стр. 100–104), *Ум као светлосни принцип нове епохе* (стр. 104–111), *Хармонија као структурни принцип историјског развоја* (стр. 111–116), *Онтолошки повратак идеје сопственој суштини* (стр. 116–123), *Делатни принцип стварања као унутрашња ватра спознаје* (стр. 123–126), *Историја као херменеутички чин* (стр. 126–150), *Човечанство као духовна еманација* (стр. 150–155), *Темпоралност и саморефлексија у Костићевој филозофији* (стр. 155–161), *Костић и огледало стварности: естетичка рефлексија духа* (стр. 161–164), *Космолошка структура симетрије у Костићевој мисли* (стр. 164–169), *Духовни израз као огледало хармоније* (стр. 169–173), *Укритија као онтолошки сусрет симетрије и хармоније* (стр. 173–175), *Херојски дух као облик епохалне свести* (стр. 175–179), *Јединство духовног и материјалног у Костићевој онтологији* (стр. 179–182), *Кључеви спознаје: границе и*

обећања идеје (стр. 182–187), *Хармонија као онтолошки принцип субјективности* (стр. 187–191), *Поетика као извор естетичке и филозофске концепције укрштаја* (стр. 191–208), *Митологија укрштаја: Костићева муза и Гордијев чвор* (стр. 208–216), *Референце* (стр. 216–227). Дисертација не садржи графичке прилоге ни табеле. Дисертација укупно има 227 страна. У укупну пагинацију улазе све странице основног текста, као и завршне странице (биографија аутора, изјава о ауторству, изјава о истовестности штампане и електронске верзије рада и изјава о коришћењу). Уводне странице – насловне стране, подаци о менторима и члановима комисије, апстракти на српском и енглеском језику и садржај, не улазе у пагинацију, тако да укупне странице самог текста износе 220 страница.

Рад започиње са поглављем посвећеним „биографији духа”, у коме се Костићев живот и интелектуално формирање сагледавају у форми својеврсног увода у његову идејну „матрицу”, док се принцип хармоније поставља као осовина његовог мисаоног пута (*Биографија духа: Лаза Костић и његов пут ка Италији хармоније*). У наставку се разматра европска филозофска матрица хармоније, од Платона и Хераклита до Гетеа, Канта и Хегела, чиме се Костићева мисао смешта у шири контекст идеја које су обликовале европску културу 18. и 19. века (*Хармонија као закон света: европска филозофска матрица*). Посебно место заузима поглавље у коме се Костићев однос према савременицима, нарочито Божидару Кнежевићу, анализира као дијалог две сродне, а притом различито усмерене филозофске визије историје, духа, стварности и хармоније као њиховог начела и уједно исходишта (*Историја као еманација идеје: Костић у дијалогу са савременицима*).

Централни део дисертације посвећен је разradi Костићевог појма хармоније као категорије начела историјске свести и духовног развоја, као и његовој теорији „укрштаја”, која се у раду тумачи као синтетички принцип, који уједињује симетрију и хармонију, и који омогућава настанак и динамику нових облика постојања. У овом делу анализирају се и антиномије као механизми обликовања духовне и космичке стварности, као и Костићево разумевање космичке свести као огледала хармоније.

Посебан допринос рада огледа се у мултидисциплинарном приступу, у коме се Костићева мисао доводи у везу са савременим научним парадигмама (*Феникс хармоније: модерне интерпретације Костићеве естетике*). У дисертацији се указује да се Костићев појам „укрштаја” може читати и кроз призму квантне теорије, нарочито концепта суперпозиције, у оквиру које истовремено постоји више могућих стања, а

стварност се актуализује тек чином мерења или свести. У том контексту, Костићево начело „укрштаја” се може тумачити и као онтолошки избор, тренутак у коме дух „колапсира” могуће у стварно, што представља оригинално и иновативно читање Костићеве мисли о улози начела хармоније у динамичком моделу стварности. Такође, рад доводи у везу Костићеве идеје са савременим космолошким моделима, теоријом хаоса, математичким концептима симетрије и савременим физичким тумачењима мултиверзума, показујући да његов филозофски концепт начела хармоније у знатној мери се подудара са савременим научним приступима и увидима (*Антиномије као механизми обликовања духовне и космичке стварности идеје*). Наредна поглавља разматрају историју и хармонију као двојне облике спознаје, као и модерне интерпретације Костићеве естетике, у којима се његова мисао доводи у дијалог са савременим научним и филозофским токовима. Посебно се анализирају симетрија и хармонија као динамички принципи космичке структуре, те „апсолутне идеје“ у контексту идеалистичке традиције (Хегел) (*Апсолутна идеја у контексту идеалистичке традиције и Костићеве мисли*).

У завршним поглављима дисертације разматрају се темпоралност, саморефлексија и космолошка структура симетрије у Костићевом опусу, као и митологија „укрштаја“, у којој се Костићева филозофија повезује са поетским и митским слојевима његовог стваралаштва (*Митологија укрштаја: Костићева муза и Гордијев чвор*). Рад се заокружује синтезом у којој се Костићева мисао представља као јединствена матрица начела хармоније које прожима историју, космос и духовну стварност (виђење стварности као облика испољавања духа), тј. као концепт који има одјек у савременој научној и филозофској мисли.

ОСТВАРЕНИ РЕЗУЛТАТИ, ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ И НАУЧНИ ДОПРИНОС

Докторска дисертација Марије С. Докић представља оригиналан, мултидисциплинарно утемељен и научно заснован рад, који на методолошки иновативан начин осветљава филозофску мисао Лазе Костића. Кандидаткиња је

показала да Костићево сагледавање појма хармоније представља сложен и вишеслојан концепт који превазилази естетичке оквире, тј. који функционише као основни закон Костићевог разумевања света. У дисертацији се начело хармоније анализира као онтолошки принцип који дефинише однос духа и стварности, као историјски механизам који обликује развој идеја, и као космолошки образац који има паралеле са савременим научним моделима структуре универзума. На овај начин, рад показује да начело хармоније у делу Лазе Костића представља интегративни појам и сазнајно полазиште које повезује филозофију, историју, естетику и природне науке. Дисертација убедљиво показује да је Костићев модел симетрије, хармоније и „укрштаја“ могуће читати као јединствену структуру која обједињује естетику, метафизику, историју идеја и природно-научне парадигме 19. века.

Посебан квалитет рада огледа се у мултидисциплинарном приступу који је у потпуности у складу са студијским програмом *Историја и филозофија природних наука и технологије*. Кандидаткиња доводи у везу Костићеве филозофске увиде са развојем математичких и физичких концепата, укључујући теорије симетрије, ране космолошке моделе, теорију хаоса и савремене интерпретације мултиверзума. Дисертација показује да Костићев појам „укрштаја“, као начело у коме се супротности сусрећу и прелазе у нови облик стварности, има упадљиве паралеле са савременим научним моделима који описују прелаз између више могућих стања и једног оствареног исхода (квантна теорија). У том смислу, Костићев „укрштај“ се тумачи као појмовни механизам који обједињује динамику духа и структуру стварности, што представља иновативан и мултидисциплинарно утемељен допринос тумачењу Костићеве филозофије.

Такође, дисертација кандидаткиње Марије С. Докић показује да је Костићево разумевање начела хармоније дубоко укоревљено у европској филозофској традицији, али и да има значајне паралеле са савременим научним токовима. Кандидаткиња убедљиво анализира однос Костића и његових савременика, нарочито Божићара Кнежевића, показујући да њихове теорије историје, духа, временског тока и хармоније представљају два комплементарна модела разумевања развоја идеја. Рад истиче да је Костићев појам хармоније истовремено и историјска категорија, јер се хармонија у његовој мисли испољава као „сила“ која обликује историјске токове, културне обрасце и духовни развој нације. Кандидаткиња је показала висок степен научне зрелости у

анализи сложених филозофских и научних концепата, као и способност да их интегрише у јединствену теоријску целину. Дисертација је стилски уједначена, аргументативна и методолошки доследна, са коришћењем релевантне литературе и оригиналним тумачењима. Рад представља значајан допринос разумевању српске филозофске традиције 19. века, а посебно историје српске философије науке.

На основу извршене анализе, Комисија констатује да је кандидаткиња Марија С. Докић у потпуности остварила постављене циљеве и задатке истраживања, те да дисертација представља оригиналан и самосталан научни рад који је својим мултидисциплинарним приступом унапредио корпус знања из области историје и филозофије природних наука, као и историје српске културе.

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

Комисија констатује да је докторска дисертација Марије С. Докић под насловом **„Допринос мисли Лазе Костића историји идеје хармоније у српској науци и култури”** оригиналан, самосталан и научно заснован рад који у потпуности испуњава стандарде и критеријуме прописане *Правилником о докторским студијама Универзитета у Београду*. Такође, Комисија констатује да докторска дисертација Марије С. Докић испуњава захтев мултидисциплинарности, обухватајући следеће научне области: историју и филозофију природних наука, историју филозофије, филологију као и савремене теорије мултиверзума.

Дисертација показује да је кандидаткиња успешно остварила постављене циљеве истраживања, да је у анализи и интерпретацији сложених филозофских и научних концепата показала висок степен научне зрелости, као и да поседује способност за даљи самосталан рад у области мултидисциплинарног проучавања историје и филозофије природних наука. Дисертација се одликује јасно структурираним тематским целинама у којима се разматрају антиномије као покретачки механизам спознаје – Костићев „укрштај” као принцип синтезе, симетрија и хармонија као структурни обрасци стварности и као концепт космичке свести, чиме

је успостављен мултидисциплинарни оквир који је успешно повезао филозофске, историјске и природно-научне перспективе. Овакво мултидисциплинарно разматрање историје једне идеје (начела хармоније) даје раду шире сазнајно утемељење које рад чини релевантним у оквирима савремених истраживања научних и филозофских принципа.

На основу свега наведеног, Комисија предлаже Већу за студије при Универзитету, Универзитета у Београду, да прихвати позитивну оцену докторске дисертације кандидаткиње Марије С. Докић под насловом „Допринос мисли Лазе Костића историји идеје хармоније у српској науци и култури” и кандидаткињу позове на одбрану пред овом Комисијом.

У Београду, 29. 4. 2026. године

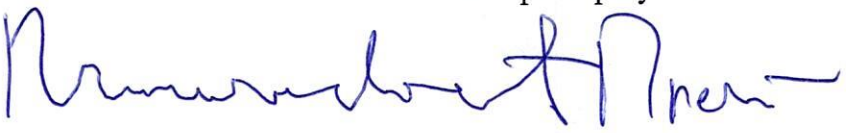
ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

проф. др **Милан Алексић**, редовни професор,
Универзитет у Београду,
Филолошки факултет

проф. др **Милан Поподић**, редовни професор,
Универзитет у Београду,
Филозофски факултет

доц. др **Предраг Милосављевић**, доцент,
Универзитет у Београду,
Факултет за образовање учитеља и васпитача

Handwritten text, possibly a title or header, mostly illegible due to fading.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date.

**ОЦЕНА ИЗВЕШТАЈА О ПРОВЕРИ ОРИГИНАЛНОСТИ ДОКТОРСКЕ
ДИСЕРТАЦИЈЕ**

На основу *Правилника о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду* и налаза у извештају из програма *iThenticate*, којим је извршена провера оригиналности докторске дисертације „**Допринос мисли Лазе Костића историји идеје хармоније српској науци и култури**“ ауторке **Марије Докић**, констатујемо да утврђено подударање текста износи 7%.

Овај степен подударности последица је **цитата, навођења библиографских података и општих места**, што је у складу са Чланом 9. *Правилника*.

На основу изнетог, а у складу са ставом 2. Члана 8. „*Правилника о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду*“, изјављујем да извештај указује на оригиналност докторске дисертације, те се прописани поступак припреме за њену одбрану може наставити.

Београд, 2. април 2026.

Ментори:

др Слободан Перовић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Ненад Николић, редовни професор
Филолошки факултет Универзитета у Београду

